

[Justitsministeren.]

er skrevet paa Opfordring fra eller under Medvirken af Redaktøren eller, med dennes Vidende af en Medarbejder ved Skriftet; naturligvis ogsaa, hvis Redaktøren selv har vidst, at Indholdet var urigtigt. Den unavngivne Forfatter er derimod i Almindelighed straffri. Man bevarer altsaa Anonymiteten, men den paagældende kan dog paatage sig Ansvaret som navngiven Forfatter, medmindre han er Medarbejder ved vedkommende Skrift og derfor Redaktørens underordnede. Der gælder for Annoncerne de samme Regler efter dette Lovforslag, som gælder for den navngivne Forfatter.

Med Hensyn til Erstatningsansvar — det hidtidige Ansvar er jo Strafansvar — bestemmes det i § 6, Stk. 7, at det kun kan paalægges Redaktøren og Forfatteren, bortset fra Reglerne i § 7, som jeg om lidt skal komme til. Den navngivne Forfatter er erstatningspligtig efter de almindelige Regler i dansk Ret, den unavngivne derimod kun, naar han har paataget sig Ansvar som navngiven Forfatter og ikke i Forvejen er Redaktørens underordnede. Hvis Erstatningsansvar ikke kan gøres gældende mod nogen efter disse Regler, eller Erstatningen ikke kan inddrives hos dem eller Udgiveren, som fremtidig kommer til at hæfte for Redaktørens Ansvar, kan Erstatningsansvaret subsidiært gøres gældende mod enhver, der er ansvarlig efter de almindeligt gældende Regler. Det er en Bestemmelse, der ikke vil faa nogen væsentlig praktisk Betydning, i hvert Fald ikke over for den almindelige Dagspresse, hvor i øvrigt efter Coutume Udgiveren i Forvejen hæfter for Presseerstatninger eller Bødedomme. — I § 7, som jeg lige berørte, staar der, at ikke de særlige Presseansvarsregler efter dette Lovforslag, men Lovgivningens almindelige Ansvarsregler finder Anvendelse over for visse Forbrydelser mod Statens Sikkerhed o. s. v., jfr. de Lovparagraffer, som er nævnt i § 7.

§ 8 indeholder ogsaa en ny Regel i dansk Presselovgivning, idet den gaar ud paa, at Løbesedler og Plakater ikke maa indeholde Udtalelser, der ved deres Form eller Indhold utilbørligt forulemper Personer eller Virksomheder. Begrundelsen for denne nye Bestemmelse er formentlig Tingets Medlemmer velkendt. Det er uheldigt, at

man paa Opslag paa Kiosker eller lignende kan finde grove Fornærmelser, undertiden af private Personer eller Virksomheder, og man maa indrømme, at derved faar denne Forulempelse en anden Karakter, end den har i selve Bladet, hvor man dog i Regelen nærmere kan læse sig til, hvad Begrundelsen for Forulempelsen er. Disse Løbesedler og Plakater skal derfor anses som Bestanddele af det Blad, hvortil de henviser, eller hvorfra de stammer.

Den største Uenighed mellem Pressens Organisationer og undertegnede har dog været om § 9, der omhandler Berigtigelsespligten — ikke i og for sig om Realiteten deri, men om at finde en Form, der gav en loyal Berigtigelsespligt for Pressen uden at sikre Kvarulanter en generende Adgang til Pressens Spalter. § 9 er temmelig langstrakt, og jeg tør vel gaa ud fra, at man efterhaanden, ikke mindst fra det høje Tings Medlemmers Side, gennem Referater og Omtale af det andetsteds er klar over Indholdet. Det særlig nye, man har diskuteret, er det Berigtigelsesnavn, der foreslaas nedsat. I Folketinget er der med Hensyn til § 9 sket en enkelt Ændring af nogen Betydning. Berigtigelsesretten gaar efter dette Lovforslag ud paa, at man kan kræve berigtiget faktisk urigtige Meddelelser i Blade, dog kun i de Tilfælde, hvor disse Meddelelser er egnede til at paaføre en ikke uvæsentlig Skade i økonomisk Henseende eller i Offentlighedens Omdømme. Der er saa gjort den Tilføjelse i Folketinget, at Redaktøren, naar han ønsker at imødegaa en saadan Berigtigelse i samme Nummer af Bladet, maa indskrænke sig til faktiske Forhold. Som det er nu, ved man, at hvis man i visse Blade vover at berigtige noget, bliver man i flere Spalter vævet ind i noget, der fremstiller en endnu værre end i første Omgang. Hvis der ikke kan blive Enighed om, eller Redaktøren ikke mener sig forpligtet til at optage Berigtigelsen eller mener, den gaar uden for de Rammer, som Loven angiver, kan Spørgsmaalet forelægges af begge Parter for et Berigtigelsesnavn, hvis nærmere Sammensætning og Karakter er omtalt i § 10.

Af de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget har jeg allerede nævnt, at ifølge § 12 hæfter Udgiveren for Erstatningsbeløb og Sagsomkostninger, idømt Redaktøren af et periodisk Skrift paa Grund af dets Indhold.